

Ábrahám Erika

Bábel

I.

ez itt a nő. ez itt a vonzás.
ez férfi. ez itt álló farok.
ez itt külön a hely és idő.
ez érzelem. ezek feromonok.

2.

három kandúr jár a macskám körül.
én a párductestűnek álltam volna meg
pucsítva fájni, rémült tekintettel
bebújni aztán minden zugba,
semmit sem értve magam alatt
vartyogó szőrcomókat találni.
kódolt parancs, túlnyomás egy mirigyben,
fogalmunk sincs, mi teljesül be.

3.

van egy hang, amit csak ritkán,
a legmélyebb gyönyörben hallatok,
afféle forró hurrogás, az ellazult
hangszálak önkéntelen zenéje,
sosem tudom, a másik hallja-e.
bárcsak lenne pontosabb indikátor.

nagyítás

képekről nézel.
mosolyod címzettje más.
kád szélén sampon,
a falon akvarell.

így vonlak el, téged,
egész kimaszkolható
hátteredből,
belenagyítok:
képpontok, árnyék,
folt a letolt gatyán.

minden éjjel

az üllői úton minden éjjel
elcsap egy macskát a villamos
kézzel szedtem le a sínről az enyémet
próbáltam lapáttal nem sikerült
úgy hozzáforrt a bőr a fémhez
praktikus fogás esett a lábon
mintha nyél lenne két darabban
könnyebb is volt a testet talicskába
rakni homokkal szórtam be a foltját
csak kevéssel épp hogy elfedjen
de ne fékezze le a villamost

az orvos jutott eszembe míg gödröt ástam
fotelban ült vasárnap este volt amikor
motorbalesethez hívták nem tudta még hogy
félőrülten saját fiát próbálja visszahozni
majd alig tudták a testről leszedni

Csiszár Elek: 1944 őszi vasárnap Keszthelyen, déltájt – 2018

